

de chant. Следъ революцията отива въ Неаполъ. дето пише нѣколко опери, следъ това се връща въ Парижъ; тамъ прекарва въ лишения, поради което му продаватъ партитури. Малко преди смъртта си бива назначенъ шести инспекторъ на консерваторията. Значението на П. е, че той въ Cecchina разширява дуета, като му предава и по драматиченъ характеръ, и въвежда „голѣмия финалъ“, съ промѣна на тоналността и темпото. Освенъ многото опери, той е писалъ и нѣколко оратории, меси псалми и др. църковни творби.

Плагална каденция — заключение съ субдоминантата и тониката (гл. Заключение).

Плагални — въ църковната музика на срѣдновѣковиего — 4 отъ църковнитѣ гласове: 2-и, 4-и, 6-и и 8-и сж се наричали плагални. Следъ това, По се употрѣбява като противоположно на автентично (при каденциитѣ) (гл. Заключение).

Планкетъ, Робертъ — Planquette, Robert — оперетенъ компонистъ,

Робертъ Планкетъ

род. 31 мартъ 1848 въ Парижъ, умр. 28 ян. 1903 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория, писалъ повече отъ 20 оперети, най-известна отъ които е „Корневилскитѣ камба-

ни“, играна и у насъ, после: „Трицвѣтната кокарда“, „Раятъ на Мохамеда“ (посмъртна), „Талисманътъ“, „Мамзель Кватъ Су“ и др.

Плантадъ, Шарлъ Анри — Plantade, Charles Henri — компонистъ, род. 19 окт. 1764 въ Понтуазъ, умр. 18 дек. 1839 въ Парижъ, професоръ по пѣние въ консерваторията, и пѣвчески директоръ и режисьоръ въ „Голѣмата опера“, писалъ: много романи и ноктюрни, соната за арфа, 20 опери („Палма“ и „Съпругъ поради обстоятелствата“ — печатани).

Плантейшънъ сонгъ, англ. plantation song — се наричатъ народнитѣ пѣсни на негритѣ въ плантациитѣ на Северна Америка, даващи материалъ за джазовата музика.

Пласъ, Лудвигъ — Plass, Ludwig — тромбонистъ-виртуозъ и музикаленъ писателъ, род. 13 мартъ 1864 въ Остероде (Харцъ), училъ въ Ратиборското музикално училище и въ Берлинската висша школа за музика, солистъ въ Кралската капела, и диригентъ на „Съюза на духачитѣ“, компониралъ за духови инструменти, и писалъ: „Нѣмското сръкестрово изкуство въ опасностъ“, „Какво ни учи историята на тромбона“, както и много статии върху духовитѣ инструменти. П. е предпочиталъ концертни обиколки като виртуозъ-тромбонистъ.

Платкъ — отъ руското „платокъ“, нѣм. Blatt, е онази пластинка, която се поставя на мундщюцитѣ на инструментитѣ отъ кларинетовото и саксофоновото семейства, отъ трептенията на която се получава тона.

Плезантри, фр. plaisanterie — се наричатъ едни скерцовидни части въ сюититѣ на XVIII в.

Плейелъ, Игнацъ Йозефъ — Pleyel, Ignaz Joseph — значителенъ компонистъ, род. 1 юний 1757 въ Рупершалъ (Долна Австрия), умр. 14 ноем. 1831 въ Парижъ, училъ при Ванхалъ и при Хайднъ въ Виена, капелмайсторъ на графъ Ердьоди (неговъ благодетелъ); следъ продължително пжтуване изъ Италия — капелмайсторъ въ Страсбургъ. 1792 бива повиканъ отъ „Дружеството на професионалиститѣ“ въ Лондонъ, за да пише нови симфонии, като съперничи съ това на пребиваващия по това време тамъ